

nima lahke roke — zato nove solze. »Prav ti je!« dejali so mati, »drugič bodi pa pametnejši!« »Jedenkrat sem strašil«, pa je sklepal Luka, »a ne bom nikdar več.« Potem si je obrisal solze in skušal pozabiti svojo nezgodo. In še tisti dan je z drugimi vred vesel prepeval: Podgornikov Luka — pa nima klobuka!

Saj ga res ni imel do žetve, še-le takrat so ga našle žanjice ter ga mu dale z besedami:

»Podgornikov Lukec
Pa ima klobukec.«

Poznate vrtec . . . ?

Poznam jaz vrtec skrit,
Ki ograjen je varno;
V njem sije solnca svit,
Ko je drugod viharno.

Obdelane skrbno
V tem vrtcu so gredice.
Nebeške v njem cvetó
In vonjajo cvetlice.

Najlepši cvet stoji
Na sredi vrtca tega:
Kot drugih kralj se zdi,
Vse njega duh presega.

Zaliva ga vrtnar
In h kolčku privezuje.
In kot najdražja stvar
Ga ljubi in neguje.

Poznate vrtec ta,
Poznate cvet, vrtnarja?
Nedolžnost — cvet srca
In angeljčka čuvarja?

Naum.

